
ruttab kohale ka proua Eisenstein, et samuti Alfredi vanglast välja toimetada, ennegu ta mees tuleb oma karistust istuma ja talle selgub kogu lugu. Kuid on juba hilja, sest Eisenstein ongi juba siin ja teab kõik. Kuid ta ei tea siiski seda, kuidas ta ballil kogu aeg iseenda naisega oli lipitsenud. Parajasti kui ta teeb nüüd etteheiteid oma naisele, võtab see esile uuri, mille ta oma mehe käest peol asitõenduseks välja oli meelitanud. Eisenstein on seekord põhjalikult sisse kukkunud. Parajasti kui see selgeks on saanud, siseneb kogu peoseltskond koos Orlofsky ja Falkega, kes nüüd Eisensteinile seletab, et see sissevedamine oli tema väljamõeldus, tasuta tookordse nahkhiire nalja eest ja kogu lugu on olnud ainult mäng. Kuid mitte ainult Eisenstein ei ole ninapidi veetud, vaid ka kogu fassaaditsev seltskond, kelle kohta tähendab Orlofsky:

„Fassaad on aus ja noobel žest,
kui koorid lahti — jääb tühi kest.“